



PÁZMÁNY *1635*  
— *a l a p i t v a*

---

Pázmány Law Working Papers

2021/09

**Balogh-Békési Nóra**

**Néhány gondolat az önkormányzati  
rendeletek törvényességi vizsgálatáról**

---

Pázmány Péter Katolikus Egyetem  
Pázmány Péter Catholic University Budapest

<http://www.plwp.eu>

## Néhány gondolat az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálatáról

BALOGH-BÉKESI NÓRA

PPKE JÁK

egyetemi docens

### Bevezető

A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény megváltoztatta a normakontroll korábbi rendjét és a bíróságnak adott normakontroll hatáskört az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálatára.<sup>1</sup> Ez valójában több hatáskört is jelent, és mindegyik megjelenik az Alaptörvényben. A bíróságok feladatait részletező 25. cikk (2) bekezdésében találjuk egyrészt az önkormányzati rendeletek utólagos normakontrollját, másrészt a törvényen alapuló önkormányzati rendeletalkotás elmulasztásának megállapítását,<sup>2</sup> az önkormányzati feladat- és hatáskört részletező 32. cikk (5) bekezdésében pedig a rendeletpótlási eljárást.

A 2012 óta eltelt közel egy évtized elegendő lehet ahhoz, hogy az eddigi működés áttekintve gyors mérleget vonjunk. Megállapíthatjuk, hogy az önkormányzati rendeletek rendes bíróság által végzett normakontrollja szervesen beépült a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény (Bszi.) által létrehozott kúriai Önkormányzati Tanács munkája útján a közigazgatási bíráskodás egészébe.<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Vö. BALOGH Zsolt: Az önkormányzati rendeletek törvényességi kontrollja. *Új Magyar Közigazgatás*, 6. évf. 5. sz. 37–43.

DARÁK Péter – PATYI András (2012): A normakontroll hatáskörök megosztása az Alkotmánybíróság és a közigazgatási bíróság között. *Alkotmánybírósági Szemle*, 3. évf. 2. sz. 82–89.

GYERGYÁK Ferenc: Önkormányzati rendeletek törvényességi felügyelete 2012-2014 *Új Magyar Közigazgatás* (1) 49-63. (2016)

MANHERTZ Tamás István: A Kúria és az Alkotmánybíróság konkrét normakontroll jellegű hatásköre az önkormányzati rendeletek vizsgálata tükrében. *Közjogi Szemle*, 2018/1. szám, 49-50.

BÓDI Stefánia: A bíróságok feladatai és működése. In BÓDI Stefánia – KÁDÁR Pál – PETRUSKA Ferenc szerk.: *Jogi alapismeretek honvédtisztjelölteknek*. Budapest, NKE, 2014

<sup>2</sup> 25. cikk (2) bekezdés: A bíróság dönt büntetőügyben, magánjogi jogvitában, a közigazgatási határozatok törvényességéről, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról és törvényben meghatározott egyéb ügyben.

32. cikk (5) bekezdés: A fővárosi és megyei kormányhivatal kezdeményezheti a bíróságnál a helyi önkormányzat törvényen alapuló rendeletalkotási vagy határozathozatali kötelezettsége elmulasztásának megállapítását. Ha a helyi önkormányzat a rendeletalkotási vagy határozathozatali kötelezettségének a bíróság által a mulasztást megállapító döntésben meghatározott időpontig nem tesz eleget, a bíróság a fővárosi és megyei kormányhivatal kezdeményezésére elrendeli, hogy a mulasztás orvoslásához szükséges önkormányzati rendeletet vagy önkormányzati határozatot a helyi önkormányzat nevében a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője alkossa meg.

<sup>3</sup> Kiemeljük, hogy ha csak Európát nézzük, mindenképpen magában foglalja a nem csak az egyedi, hanem a

A tanulmány áttekintést ad az alkotmányos alapokról, az eddigi működés alapján felvázolja a jellemző ügýtípusokat és végül néhány eljárási kérdésre is kitér.

### **Alkotmányos alapok**

Alkotmányjogi alapelvnek tekintendő, hogy valamennyi jogalkotói hatáskörnek az Alaptörvényen kell alapulnia. Álláspontunk szerint ugyanúgy a normák megsemmisítésére vonatkozó hatáskörnek is, tehát a jogalkotói hatáskör annullálásának is alaptörvényi szabályon kell alapulnia. Ahogy az Alkotmánybíróság vonatkozásában az Alaptörvény nevesíti a hatásköröket és a jogszabály megsemmisítését, ugyanúgy szükségesnek mutatkozik a közigazgatási bíráskodás normakontroll feladatainak is alaptörvényi megjelenítése. Az Alaptörvény 2012. január 1-én hatályba lépett szövegében szerepelt a (közigazgatási) bírósági normakontroll, majd az Alaptörvény hetedik módosítása – az önálló közigazgatási bíróságok létrehozása kapcsán – kifejezetten nem nevesítette az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálatát. Az Alaptörvény hetedik módosítása szerint „[a] közigazgatási bíróságok döntenek közigazgatási jogvitákban és törvényben meghatározott egyéb ügyben”<sup>4</sup>. Ez a szabályozás biztosította volna – belül nevesítés nélkül – az önkormányzati rendeletet érintő normakontrollnak és más jogszabályba ütközés esetén a megsemmisítésének az alkotmányos alapját. Ezt követően azonban az Alaptörvény nyolcadik módosítása lényegében visszatért az eredeti szöveghez.<sup>5</sup>

### **Egyes ügýtípusok**

Az ügyek tárgyát tekintve az mondható, hogy messze a helyi adózás szabályainak a törvényességi vizsgálata vezet, azon belül is a vagyoni típusú adók, azaz az építményadó, illetve a telekadó rendeletek törvényességi vizsgálata. A törvényességi problémák nem a miatt merülnek fel, mert az önkormányzat a törvényben meghatározott, illetve valorizált adómaximumot meghaladó adót vetett ki, hanem amiatt, hogy a bíróság előtt folyamatban lévő perben olyan magas a perben szereplő ingatlanra kivetett építményadó, vagy telekadó, hogy az meghatározott, előre belátható időn belül felemészti az ingatlan az értékét. Az adó

---

normatív határozatoknak a törvényességi vizsgálatát, lényegében a közigazgatási bíráskodás így teljes. Vö. TRÓCSÁNYI László: Milyen közigazgatási bíráskodást? Budapest, Közgazdasági és Jogi Kiadó, 1992. és PATYI András: Közigazgatás, alkotmány, bíráskodás Győr, Universitas-Győr Kht., 2011.

<sup>4</sup> 25. cikk (3) bekezdés

<sup>5</sup> Id. 2. lábjegyzet

konfiskáló jellegével kapcsolatosan a Kúria kidolgozta azt a szempontrendszert, ami alapján vizsgálja a rendeleteket. Ez a szempontrendszer nem pusztán abból áll, hogy az Önkormányzati Tanács összeveti az ingatlan forgalmi értékét, illetve az adó éves mértékét, hanem további szempontokat, az ingatlan elhelyezkedésétől kezdve az értéknövekedésen át a korábbi évek adószabályainak figyelembevételéig folytat vizsgálatot. Ugyanakkor, hogy ha azt a szempontot nézzük, hogy az ingatlan forgalmi értéke és az éves adó mértéke mekkora, akkor azt láthatjuk, hogy maximum 67% volt az arány, amikor a konfiskáló jelleg megállapításra kerül. Mindez felvet egy sajátos problémát is, azaz a normatívan meghatározott építmény-, vagy telekadó nem kifogásolható, de vannak olyan ingatlanok, amelyekre ez az adómérték túl magas, mert például az ingatlan közútról nem közelíthető meg, vagy az infrastruktúrája mélyen alul marad a környező ingatlanokhoz képest, és ha az önkormányzat ezekkel összefüggésben nem teremt kivételt, akkor merülnek fel az adó konfiskáló jellegével problémák.<sup>6</sup> E helyen érdemes kitérni a Kúria helyi adókkal kapcsolatos kezdeti gyakorlata és a jogi szabályozás viszonyára is. A helyi adókról szóló törvény (Htv.) vonatkozó szabálya 2016. december 31-ig úgy szólt, hogy az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy „az adó mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan – (...) - megállapítsa”<sup>7</sup>. A 2017-es adóévtől kezdődően a vonatkozó szabály akként változott, hogy „az adóalap fajtáját, az adó mértékét, a rendeleti adómentességet és adókedvezményt úgy állapíthatja meg, hogy azok összességükben egyaránt megfeleljenek a helyi sajátosságoknak, az önkormányzat gazdálkodási követelményeinek és az adóalanyok széles körét érintően az adóalanyok teherviselő képességének”<sup>8</sup> Ez jelentős változás a korábbihoz képest, mert például nem lehet figyelembe venni önmagában azt, hogy nem illeszkedik a helyi sajátosságokhoz az adó, hanem „összességében kell vizsgálni”, s nem elég pusztán az, hogy – például a bírói kezdeményezés alapjául szolgáló ügy felperesére nézve – nem felel meg az adóalany teherviselő képességének, hanem „az adóalanyok széles körét” kell figyelembe venni. A törvénymódosítás indokolása a kúriai gyakorlat törvényi megváltoztatásának szükségességével érvel<sup>9</sup>: „Az adórendeletek törvényekkel való összhangját ugyanakkor 2012-től már a Kúria Önkormányzati Tanácsa vizsgálja, melynek során több adórendeleti mértékszabály alkalmazásának felfüggesztése kapcsán új szempontokkal

---

<sup>6</sup> Részletesen ld. BALOGH-BÉKESI Nóra: A helyi adóztatás törvényessége. In AUER Ádám - BOROS Anita - SZÓLIK Eszter (szerk.) Az önkormányzati vagyongazdálkodás aktuális kérdései Budapest, Dialóg Campus Kiadó 2018. 29-41.

<sup>7</sup> A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 6. § c) pontja

<sup>8</sup> 1990. évi C. törvény 7. § g) pont

<sup>9</sup> 2016. évi LXVI. törvény Indokolása

egészítette ki a Htv. hivatkozott rendelkezése és az önkormányzati adórendelet mértékszabálya összhangjának vizsgálatát. A Kúria Önkormányzati Tanácsa több döntésében arra a következtetésre jutott, hogy az önkormányzatnak az adómérték(ek) meghatározása során vizsgálni kell az adótárgy forgalmi értékét, mert nézete szerint az adóalanyok teherviselő képessége az adótárgy értékében ölthet testet. Mindez ugyanakkor - egysíkú értelmezés esetén - oda vezethet, hogy a hasznos alapterület szerint működtetendő építményadó, és a terület szerint működtetett telekadó valójában értékalapú adóvá válik. Ugyanakkor nem célszerű az értékalapú adóztatás általánossá tétele, az alapterület szerinti vagy korrigált forgalmi érték szerinti adóztatás közti döntés jogát továbbra is önkormányzati hatáskörben kell hagyni.”

Összegezve azt mondhatjuk, hogy mára a helyi adókkal kapcsolatos kezdeti „aktivitás” – részben a törvényi szabályok megváltoztatása miatt – alább hagyott.<sup>10</sup> A Kúria Önkormányzati Tanácsa csak szélsőséges esetekben avatkozik be az önkormányzat adórendelet-alkotó autonómiájába például a valorizált maximum túllépése vagy az ingatlan értékének többszörösét elvívó évi adómérték esetén.<sup>11</sup>

Külön ítélkezési terület – még mindig az adóknál maradva – a települési adó problémája. A települési adó egy sajátos adótípusként jelent meg 2015. január 1-jei hatállyal a helyi adó törvényben<sup>12</sup>. Az önkormányzatok keresik a települési adó helyét az adózás rendszerében, ugyanakkor a Kúria ítélkezési gyakorlata következetesen kizárja azt, hogy az önkormányzatok települési adó néven lényegében a helyi adó törvényben szereplő adótípusokat vezetnek be. Így pl. volt olyan önkormányzat, amely a növényzetet adóztatta<sup>13</sup>, de ez valójában települési adó formájában a növényzet földterület nagysága szerinti adóztatását, a telekadó alapja szerinti adóztatást jelent. Azt mondhatjuk, hogy a települési adó, mint adófajta nem igazán honosodott meg az önkormányzati adóztatási rendszerben, az önkormányzatok legtöbbször a termőföldet próbálták települési adó alá vonni.

---

<sup>10</sup> Lásd a Köf.5041/2019.; Köf.5040/2019.; Köf.5012/2020.; Köf.5025/2020. számú határozatokat

<sup>11</sup> A súlyosan aránytalan vagyoadó szempontjaihoz lásd KECSŐ Gábor – TOMBOR Csaba: A helyi adók szabályozása és joggyakorlat Magyarországon külföldi kitekintéssel – különös figyelemmel az iparüzési adóra és a helyi vagyoadók arányosságára. Nemzeti Községi Szolgálati Egyetem Közigazgatási Továbbképzési Intézet, Budapest, 2020. 66-68.

<sup>12</sup> A települési adó vonatkozásában KECSŐ Gábor (2016): A Kúria kibontakozó gyakorlata a települési adóval kapcsolatban. *Új Magyar Közigazgatás*. 9. évf. Különszám 19–25. CSINK Lóránt: Az önkormányzati adóhatóság teljhatalma, avagy a települési adó alkotmányellenessége. *Pázmány Law Working Papers*, 2016/10. PÁLFI Edina: A települési adó bevezetése és az első tapasztalatok. *Kodifikáció és Közigazgatás*, 2017/1. szám, 90-99. BORDÁS Péter: A települési adó. Megoldás? In. HORVÁTH M. Tamás – BARTHA Ildikó – VARGA Judit (szerk.) Honnan hová? A közpénzek védelméről. DE ÁJK, Debrecen, 2017. 155-176.

<sup>13</sup> Lásd a Köf.5028/2016/4. számú határozatot.

Az adón túl érdemes megemlíteni a közösségi együttélés szabályainak a megsértésére vonatkozó rendeleti szabályozást. Az Alkotmánybíróság a 29/2015. AB határozatában nem találta alkotmányellenesnek a közösségi együttélés önkormányzati szabályozására felhatalmazó, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényben (Mötv.) meghatározott rendelkezéseket. Ezek a Mötv.-beli rendelkezések igen tág keretek között hatalmazzák fel az önkormányzatokat rendeletalkotásra, úgy is fogalmazhatnánk, hogy e tárgyban a rendeletalkotás lényegében törvényi korlátok nélkülivé vált. A rendeletalkotásra irányadó törvényi felhatalmazás kereteinek a hiánya miatt pedig a keretek túllépése sem vizsgálható. Törvénysértés megállapítására alapelvi rendelkezések megsértése, illetve magasabb szintű jogszabályba ütközés miatt kerülhet sor. Így tipikus önkormányzati szabályozás, ami megsemmisítésre került, hogy ha az önkormányzat a szociális, oktatási lehetőségekhez való hozzáférést attól teszi függővé, hogy valakire jut az önkormányzati rendeletben meghatározott (például 6 m<sup>2</sup>) élettér, vagy sem.<sup>14</sup> Szintén törvénysértőnek minősült az a közösségi együttélési rendelet, amely a hajléktalan személyeket a településen lévő valamennyi zöldterületről kitiltotta.<sup>15</sup> Az Alapvető Jogok Biztosa indítványa alapján kezdeményezett ügyben a Kúria megsemmisítette az Újpesti Önkormányzat rendeletének azon rendelkezését is, amely tiltja és bírsággal sújtja közterületen az állatok etetését, illetve közterületnek nem minősülő ingatlanon vadonélő, vagy kóbor állatok etetését<sup>16</sup>. Utalunk rá, hogy a párhuzamos jogalkotás problémája itt a szabálysértési törvény köztisztasági célú rendelkezései, illetve Budapest főváros köztisztasági rendelete vonatkozásában merült fel.

Az ügytípusok körében részletezzük még a jogalkotói mulasztás vizsgálatával<sup>17</sup> kapcsolatos eseteket. Ezek alapvetően azoknál az önkormányzatoknál merülnek fel, ahol az adott önkormányzat működőképessége nem mindig garantálható. Jellemző helyzetek, amikor a polgármester, illetve a képviselő-testület között a konfliktus kiélesedik. Tipikusan ilyen ügyek a költségvetési rendelet, illetve az önkormányzat zárszámadási rendelete megalkotásának a hiánya. Ezen jogszabályok megalkotása azért is különösen fontos az önkormányzatoknál, mert az önkormányzati intézményekhez kapcsolódó normatív támogatásokhoz való hozzájutás, illetve normatív támogatások jogszerű felhasználásának igazolása is e rendeletek

---

<sup>14</sup> Lásd: Köf.5051/2012/6. számú határozatot

<sup>15</sup> Lásd: Köf. 5055/2014/2. számú határozatot. Részletes elemzéséhez lásd BALOGH-BÉKESI Nóra: A Kúria döntése a fővárosi hajléktalanrendeletéről. *Jogesetek Magyarázata* 2015/1. 39-44.

<sup>16</sup> Köf.5026/2017/3. számú határozatot

<sup>17</sup> A Kúria gyakorlatáról bővebben lásd KOVÁCS Luca - POZSÁR-SZENTMIKLÓSY Zoltán: A mulasztás jogintézménye és a Kúria gyakorlatának tükrében. *MTA Law Working Papers*, 2018/12. szám, 16-21.

megalkotásához kötődik. A mulasztás nem-teljesítése zárszámadási, vagy költségvetési rendelet megalkotása vonatkozásában adott esetben maga után vonja a megyei, fővárosi kormányhivatal vezetőjének rendeletalkotását.

Összefoglalva tehát az ügytípusok, amelyek vizsgálatára vonatkozó indítványok megfogalmazódnak, elsősorban a helyi adók, beleértve a települési adók vonatkozásában jelentkeznek, ezt követi a közösségi együttélés szabályozása, majd, a helyi építési szabályzattal kapcsolatos törvényességi problémák, a közterület-használattal kapcsolatos kérdések, a szervezeti-és működési szabályzatok törvényessége és végül a mulasztás, azaz a zárszámadási, vagy költségvetési rendelet megalkotása.

### **Néhány eljárási kérdés**

Az indítványozói kört tekintve eredetileg csak a kormányhivatal, illetve a bírói az előtte lévő ügyben alkalmazandó önkormányzati rendelet kapcsán indítványozhatta a Kúria Önkormányzati Tanácsának eljárását, az alapvető jogok biztosa – mint indítványozó – csak 2013-tól került be a törvénybe.<sup>18</sup> A Kúria honlapján elérhető, mindenki által hozzáférhető határozatok alapján azt láthatjuk, hogy az indítványozói kört tekintve arányaiban nő a bírói kezdeményezések száma,<sup>19</sup> a kormányhivatali kezdeményezés nem mutat különösebb növekedést, az ombudsman pedig ritkán nyújt be indítványt a Kúria Önkormányzati Tanácsa elé. Annak ellenére, hogy nem kezdeményezheti bárki önkormányzati rendelet vizsgálatát, évi 30-50 döntés születik normakontroll hatáskörben. Ez a szám annak tükrében érdekes, hogy amikor a hatáskört az Alkotmánybíróság látta el, és bárki kezdeményezhette az önkormányzati rendelet vizsgálatát mind alkotmányossági mind törvényességi szempontból egyaránt, akkor sem született több évi 60-80 határozatnál.

Mint már megállapítottuk, a bírósági szervezetben – a közigazgatási bíráskodás keretében – a normakontroll hatáskör rögzült. Azt mondhatjuk, hogy különösebb konfliktus az Alkotmánybíróság normakontroll hatáskörei, illetve a Kúria önkormányzati rendeletek törvényességének vizsgálatára irányuló hatásköre között sem alakult ki. A Kúria ezt az elhatárolást még tisztította is, amikor kimondta, hogy az önkormányzati rendelet alaptörvény-

---

<sup>18</sup> Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXI. törvény iktatta be 2013. január 1-ei hatállyal.

<sup>19</sup> Vö. MAROSI Ildikó – BALOGH Zsolt: A bírói kezdeményezés gyakorlata *Alkotmánybírósági Szemle* 2016. 2. szám 83-90.

ellenességének, illetve a más jogszabályba ütközésének vizsgálata, és az ezekhez kapcsolódó indítványozási jog elválik egymástól. Az Önkormányzati Tanács a normakontroll eljárásban a helyi norma más jogszabályba ütközésének megállapítására irányuló indítványt az alaptörvényi összefüggéseket is értékelve vizsgálja. Ugyanakkor a helyi norma más jogszabály közbejötté nélküli, közvetlenül Alaptörvénybe ütközését állító indítványt az Önkormányzati Tanácsnak nincs hatásköre vizsgálni, figyelemmel – a fent megjelölt rendelkezéseken túl – az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdésére, valamint a 25. cikk (2) bekezdésére.<sup>20</sup> A kialakult gyakorlat szerint az Alaptörvény-ellenességet állító indítványi elemet a Kúria visszautasítja, míg a törvénysértést állító indítványi részt – ha az egyéb feltételek is fennállnak – megvizsgálja.<sup>21</sup>

Az eljárási szabályokat illetően annyit szükséges e helyen megemlíteni, hogy az új kódex, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) külön fejezetben<sup>22</sup> szabályozza az önkormányzati rendeletek utólagos vizsgálatát, illetve a törvényen alapuló jogalkotási kötelezettség elmulasztását, adott esetben az eljárását. Ezek az eljárások a közigazgatási perrendtartásban az egyéb közigazgatási bírósági eljárások között szerepelnek. Az eljárási nívumok közül kiemeljük, hogy, az eljárás során tárgyalás tartására is van lehetőség,<sup>23</sup> mint bármilyen közigazgatási perben, azaz az az eljárás kiszakadt a korábbi nemperes eljárás keretei közül, ahol legfeljebb személyes meghallgatásra volt lehetőség. Tárgyalást e tanulmány lezárásáig az Önkormányzati Tanács nem tartott. További nívum a normakontroll esetén az ideiglenes alkalmazási tilalom elrendelésének lehetősége.<sup>24</sup> Ezzel a lehetőséggel az Önkormányzati Tanács már élt.<sup>25</sup>

A Kp. kapcsán szólni kell arról, hogy a törvény bizonyos értelemben bővítette a Kúria Önkormányzati Tanácsának normakontroll hatáskörét. A törvény – mai szövege – értelmében „[e] törvény rendelkezéseit az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségének elmulasztása

---

<sup>20</sup> Lásd: a Köf.5041/2019/4. számú határozatot

<sup>21</sup> Lásd részletesen a tárgyban: PATYI András: A helyi önkormányzatok rendeletei feletti bírói kontroll néhány kérdése; Ünnepi kötet a 65 éves Imre Miklós tiszteletére, Ludovika Egyetemi Könyvkiadó, Budapest, 2020, 325.

<sup>22</sup> Kp. XXV. fejezet

<sup>23</sup> Kp. 141. § (2)

<sup>24</sup> Kp. 145. §

<sup>25</sup> Lásd az Köf.5002/2021/5. számú ügy alapjául szolgáló esetet. A Kúria elrendelte a Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlésének a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló közterületek használatáról szóló 3/2013. (III.8.) Főv. Kgy. rendelet 5. § (4) bekezdése ideiglenes alkalmazási tilalmát, majd az alkalmazási tilalom Magyar Közlönyben való kihirdetését követően az önkormányzat hatályon kívül helyezte a kormányhivatal által megsemmisíteni kért szabályt. Az Önkormányzati Tanács ezért az eljárást megszüntette.



miatti, továbbá a helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata vagy a meghozatalára irányuló kötelezettség elmulasztása megállapítására irányuló eljárásokban az e fejezetben foglalt eltérésekkel, a normakontroll sajátosságaira figyelemmel kell alkalmazni.<sup>26</sup> Ebből következően nemcsak az önkormányzati rendeletek, hanem az önkormányzatok normatív határozatai felülvizsgálatára is kiterjed a közigazgatási bírósági normakontroll. Különösen építési ügyekben fontos ez, hogy az építési szabályzás és szabályozási terv együttes vizsgálatára is lehetőség legyen. Az önkormányzati rendelet és normatív határozat a jogalkotási törvény hatálya alá tartozó általános hatályú rendelkezés. A jogalkotási törvény hatálya alá nem tartozó általános hatályú rendelkezések vizsgálatára is lehetőséget teremt a törvény, azonban ez már nem a Kúria Önkormányzati tanácsának kizárólagos hatásköre, hanem a közigazgatási bíráskodás része, a törvényben meghatározottak szerint.<sup>27</sup>

Végezetül meg kell jegyeznünk, hogy az önkormányzati rendeleteket elbíráló kúriai tanács 2021. január 1-étől nem három, hanem öt bíróból álló tanács.<sup>28</sup> A tanácslétszám növelése helyes lépésnek tekinthető. Megjegyezzük, hogy amíg az Alkotmánybíróság feladata volt az önkormányzati rendelvek vizsgálata, addig – mivel osztotta valamennyi jogszabály vizsgálatának sorsát – legalább kilenc bírót kellett a norma megítéléséhez. Ehhez viszonyult az önkormányzati rendeleteket elbíráló három tagú bírói tanács. A tanács tagjainak emelésével a döntések mögötti legitimitás is nő azon túl, hogy adott esetben a döntések szakmai megalapozása is szélesebb körű.

---

<sup>26</sup> Kp. 139. §

<sup>27</sup> Kp. 4. § (5) bekezdése

<sup>28</sup> A Bszi. 45. § (2) bekezdése szerint „Az önkormányzati tanács öt bírót tagból áll.”